

Π Ι Ν Α Κ Ο Θ Η Κ Η

της Αιγύπτου. Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο, καίτοι ἐντελῶς μετρίως τεχνοτροπίας, εἶναι ἐν τοσοῦτῳ, ἀρχετοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὑπάρχει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἡμιγύμων ἐκείνων Ἀφροδιτῶν εἰς τὰς ὁποίας συγκαταλέγεται καὶ τὸ περίφημον ἄγαλμα τοῦ Μπελβεντέρε. Ἄλλ' ἐκεῖνο ὅπερ χαρακτηρίζει τὸ ἐν λόγῳ ἄγαλμα εἶναι ὅτι οἱ πέπλοι οἱ ὁποῖοι καλύπτουν τὰ γόνατα τῆς θεᾶς εἶναι ἀνασηκωμένοι μέχρι τοῦ ὕψους τῆς κεφαλῆς. Ἡ κεφαλή δυστυχῶς δὲν διεσώθη καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ φαίνεται ὅτι ἐφέρετο πρὸς τὰ ἔμπροσ, προβάλλεται οὕτως ἐν μικρὸν ἀρχαιολογικὸν πρόβλημα ὅπερ πρὸς τὸ παρὸν παραμένει ἄλυτον.

Ὁ ἔφορος τῶν Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Σωτηρίου, περιελθὼν ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς μελέτην τῶν Βυζαντινῶν καὶ Χριστιανικῶν μνημείων μνημείων τοῦ Κράτους, ἀνέφερεν ἐσχάτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῶν σπουδαιωτάτων ἀποτελεσμάτων τῆς περιουσίας του ταύτης.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Σπηλαίῳ, ἐταξινομήθη ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν Βυζαντινῶν καὶ Χριστιανικῶν κειμηλίων τῆς Μονῆς ταύτης, τῶν ὁποίων ἡ ἱστορικὴ ἀξία διὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφάς, καὶ ἀνάγλυφα ἐμβλήματα τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας εἶνε μεγίστη. Διὰ πρώτην φοράν κατορθώθη ἐπίσης νὰ φωτογραφηθῇ ἡ ἐκ κηρομαστίχης ἱστορικὴ εἰκὼν τῆς Μονῆς, ἡ δωρηθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου.

Ἐν Κυθήροις ὑπάρχουσι ἐντὸς ἐγκαταλειμμένων κάστρων, ἐν Παλαιοχώρῳ, Μυλοποτάμῳ καὶ τῷ Κάστρῳ τῆς Χώρας, πλείσται ἀρχαῖαι ἐκκλησίαι μετ' ἀγιογραφῶν σπουδαιωτάτων διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῆς Ἑσπρωσίας κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

Κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Στερεάν Ἑλλάδα εἰς τὸ χωριὸν Δεσφίνα σώζεται ἄγνωστον μέχρι τοῦδε ναῖδριον τῶν Ταξιαρχῶν, ἰδρυθὲν τῷ 1338 ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ διασῶζον καλλίστης τέχνης τοιχογραφίας καὶ ἀρχαιοπρεπεῖς συνθέσεις, αὐλικὰς ἐνδυμασίας κλπ.

Ἐπίσης εἰς τὴν Φθιώτιδα ἀνευρέθησαν ἐν Λαμῖα καὶ Ὑπάτῃ πολλὰ ἀρχαιοτάτα Βυζαντινὰ ἀνάγλυφα καὶ ἐπιγραφαί, ἐξ ὧν σπουδαιότερα εἶναι ἡ τοῦ κτίτορος τῆς Ἀγίας Σοφίας τῆς Ὑπάτης «Προέδρου Δημοτηρίου τοῦ Κατακαλάν», πιθανῶς τοῦ μεγάλου στρατηγοῦ τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα μ.Χ.

Ἰδρυθῆσαν ἰδιαιτέραι μεσαιωνικαὶ συλλογαὶ ἐν Ἀμφίση, Δελφοῖς, ἐνθα ὑπάρχουσι τὰ ἀρχαιοτάτα ἐν Ἑλλάδι Χριστιανικὰ γλυπτά, ἐν Σκριποῦ καὶ ἐν Θήβαις καὶ ἐν πολλαῖς Μοναῖς καὶ ἄλλοις τόποις τῆς Θεσσαλίας.

Ἐπίσης περιεγράφησαν τὰ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολικὴν Στερεάν Ἑλλάδα μεσαιωνικὰ κτίρια καὶ βίγλαι ἢ παρατηρητήρια, εἰς δὲ τὰ Ἀμπελάκια τῆς Θεσσαλίας, τὴν γνωστὴν παρὰ τὴν εἴσοδον τῶν Ἰεμπῶν κομπόλιν, ἐξητάσθη τὸ ἀνάκτορον τοῦ Σφάρτζ μετὰ τὰς πολυτελεῖς τοιχογραφημένας αἰθούσας, τὸ θησαυροφυλάκιον καὶ τὰς ἀποθήκας του.

Ἡ Μπερτινὴ καὶ ὁ Σερένα, οἱ ὁποῖοι πρωταγωνιστοῦν εἰς τὴν «Φαιδώρα», ἥτις θὰ παιχθῇ προσεχῶς εἰς τὰς Ἀθήνας.